

Dosarul nr. 3ra-129/22
2-20140669-01-3ra-10022022

Prima instanță: Judecătoria Criuleni, sediul central (jud: A. Motricală)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, E. Palanciuc, V. Clima)

Î N C H E I E R E

11 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Popovici Eugen,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Popovici Eugen împotriva Judecătoriei Orhei cu privire la obligarea emiterii
actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 10 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respins apelul depus de Popovici Eugen împotriva hotărârii din 16 aprilie 2021
a Judecătoriei Criuleni, sediul central,

c o n s t a t ă :

La 10 noiembrie 2020, Popovici Eugen a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Judecătoriei Orhei cu privire la obligarea emiterii actului administrativ
individual favorabil.

În motivarea acțiunii a indicat la data de 26 octombrie 2020, a depus la
Judecătoria Orhei cerere prin care a solicitat acordarea concediului de odihnă anual
pentru perioada anului 2019-2020, pe un termen de 30 de zile calendaristice,
începând cu data de 16 decembrie 2020 până la 19 ianuarie 2021.

A menționat în acest context că prin răspunsul Judecătoriei Orhei nr. 6143 din
27 octombrie 2020, sub pretextul că în perioada 13 noiembrie 2018-7 iulie 2020, a
fost dispusă suspendarea sa din funcție la cererea organelor de drept, precum și a
argumentului că, potrivit art. 114 alin. (2) lit. d) din Codul Muncii, în vechimea în
muncă, care dă dreptul la concediul anual de odihnă, nu se include perioada
suspendării contractului individual de muncă la cererea organelor de drept, s-a
refuzat în emiterea actului administrativ prin care să i se acorde concediul solicitat.

A indicat reclamantul că în rezultatul examinării demersului Procurorului
General din 12 noiembrie 2018, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii
s-a dispus aplicarea în privința dânsului a măsurii procesuale de constrângere sub
formă de suspendare provizorie din funcție.

A relatat că prin ordonanța din 5 mai 2020, emisă de procurorul în Procuratura Anticorupție s-a dispus scoaterea integrală de sub urmărire penală și clasarea procesului în partea în care a fost vizat în cursul investigațiilor.

A explicat că în calitate de temei de fapt pentru a se dispune scoaterea de sub urmărire penală a servit lipsa circumstanțelor de pretindere, acceptare și/sau primire a sumelor de bani pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea atribuțiilor prevăzute de Lege, iar în calitate de temei de drept au fost invocate prevederile art. 275 pct. 3 Cod de procedură penală.

Astfel, reclamatul a evidențiat că în legătură cu scoaterea integrală de sub urmărire penală, în baza cererilor din 2 iunie 2020 și 3 iulie 2020, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii din 7 iulie 2020, s-a dispus anularea suspendării din funcție și reluarea activității de judecător la Judecătoria Orhei, cu repunerea în drepturile avute anterior.

Iar, prin ordinul Președintelui Judecătoria Orhei nr. 323/P din 7 iulie 2020, s-a dispus reîncadrarea sa în funcția de judecător în cadrul Judecătoria Orhei, sediul central, începând cu 7 iulie 2020.

A obiectat că acțiunile administrației Judecătoria Orhei sunt neîntemeiate și pe cale de consecință, se impune obligarea autorității să emită actul administrativ pentru a dispune acordarea concediului anual plătit pentru perioada anului 2019-2020, deoarece potrivit legislației administrative, prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 179/16 din 7 iulie 2020 s-a dispus repunerea în drepturile avute anterior, și fiind comunicată Judecătoria Orhei, a devenit obligatorie pentru executare deoarece este valabilă și are forța lucrului decis.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 20 alin. (1), 43 alin. (1), 54 alin. (4) din Constituția Republicii Moldova, art. 24 alin. (1) lit. a), 29 alin. (1), (3) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20 iulie 1995, art. 4, 5 alin. (3) din Legea cu privire la actele normative nr. 100 din 22 decembrie 2017, art. 21, 139 alin. (1), (4), 140, 209 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, art. 348, 354 lit. b), 355 alin. (1), (4) din Codul muncii.

A solicitat admiterea integrală a acțiunii, obligarea Judecătoria Orhei să emită actul administrativ prin care să dispună acordarea concediului de odihnă anual plătit, pentru perioada anului 2019 -2020, pe un teren de 30 zile calendaristice și 10 zile lucrătoare.

Prin hotărârea din 16 aprilie 2021 a Judecătoria Criuleni, sediul central a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

La 26 aprilie 2021, Popovici Eugen a depus apel împotriva hotărârii din 16 aprilie 2021 a Judecătoria Criuleni, sediul central, iar în urma notificării la 5 iunie 2021 a hotărârii motivate, la 5 iulie 2021 a prezentat motivarea apelului, cu respectarea termenelor prevăzute de art. 232 Cod administrativ.

Prin decizia din 10 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Popovici Eugen împotriva hotărârii din 16 aprilie 2021 a Judecătoria Criuleni, sediul central.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a reținut prevederile art. 76 lit. j), 113 alin. (1)-(2), 114 alin. (1) lit. a), alin. (2) lit. d) din Codul muncii, art. 24 alin. (1) lit. a), alin. (4), 29 alin. (1)-(3) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20 iulie 1995, art. 20 alin. (5)-(6) din Legea cu privire la Consiliul

Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996, art. 200 alin. (3) Cod de procedură penală, care reglementează aspecte ce țin de suspendarea contractului individual de muncă în circumstanțe ce nu depind de voința părților la cerere a organelor de control sau de drept, conform legislației în vigoare, durata concediului de odihnă anual, calcularea vechimii în muncă care dă dreptul la concediu de odihnă anual, suspendarea provizorie din funcție a judecătorului și anularea suspendării.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele cauzei, instanța de apel a considerat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe de a respinge acțiunea cu privire la obligarea Judecătoriei Orhei să emită actul administrativ prin care să dispună acordarea concediului de odihnă anual plătit, pentru perioada anului 2019 - 2020, pe un teren de 30 zile calendaristice și 10 zile lucrătoare, deoarece concediul de odihnă anual se acordă angajaților pentru perioada de timp efectiv lucrată în cadrul instituției angajatoare, concluzie ce derivă din interpretarea prevederilor art. 76 lit. j) din Codul muncii, care stabilește că, în vechimea în muncă, care dă dreptul la concediul de odihnă anual, nu se include perioada suspendării contractului individual de muncă.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de apel a stabilit că în perioada 13 noiembrie 2018-7 iulie 2020, judecătorul Popovici Eugen a fost suspendat din funcție, situație ce denotă că pentru perioada respectivă acesta nu poate beneficia de concediu de odihnă anual.

Totodată, instanța de apel a respins argumentul lui Popovici Eugen privind aplicabilitatea prevederilor din Legea cu privire la statutul judecătorului, în partea ce ține de reglementarea garanțiilor sociale ale judecătorului, în dauna celor din Codul muncii cu privire la condițiile acordării concediului de muncă anual, precum și ale Codului administrativ în partea reglementării autorității de lucru decis, or prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 179/16 din 7 iulie 2020, judecătorul Popovici Eugen s-a repus în drepturile avute anterior, fără ca Plenul Consiliului să stabilească că acesta are dreptul la concediu anual de odihnă pentru perioada suspendării din funcție.

La fel, nu au fost reținute argumentele apelantului precum că în rezultatul anulării suspendării din funcție și reluarea activității de judecător la Judecătoria Orhei, cu repunerea în drepturile avute anterior, are dreptul de a i se acorda concediul anual plătit solicitat pentru perioada anilor 2019 – 2020, instanța de apel remarcând în acest sens că legiuitorul a stabilit expres că în vechimea în muncă, care dă dreptul la concediul de odihnă anual, nu se include perioada suspendării contractului individual de muncă.

La 24 noiembrie 2021, Popovici Eugen a depus recurs împotriva deciziei din 10 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, iar la data de 7 februarie 2022 a prezentat motivarea recursului.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată prin faptul că în speță sunt aplicabile prevederile Legii cu privire la statutul judecătorului, în partea ce ține de reglementarea garanțiilor sociale ale judecătorului, în dauna celor din Codul Muncii cu privire la condițiile acordării concediului de muncă anual, precum și ale Codului administrativ în partea reglementării autorității de lucru decis.

Prin urmare este de părere că în rezultatul suspendării din funcție în perioada 13 noiembrie 2018 – 7 iulie 2020, în condițiile în care nu existau premisele care ar fi permis această măsură în partea ce-l vizează și dispunerea anulării suspendării din funcție și reluarea activității de judecător la Judecătoria Orhei cu repunerea în drepturile avute anterior, prin prisma prevederilor art. 29 din Legii cu privire la statutul judecătorului, care este o normă specială și derogatorie de la reglementările care se conțin în Codul Muncii în partea ce se referă la acordarea concediilor judecătorilor, denotă dreptul la acordarea concediului anual plătit solicitat pentru perioada anilor 2019 – 2020.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

Prin referința din 18 februarie 2022, Judecătoria Orhei a solicitat declararea inadmisibilă a recursului.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 10 noiembrie 2021, fiind notificată recurentului în data de 14 ianuarie 2022, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție al scrisorii recomandate anexate la dosar (f. d. 146). Astfel, recursul depus la 24 noiembrie 2021 (f. d. 148) și motivarea recursului prezentată la data de 7 februarie 2022 (f. d. 151), sunt în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Popovici Eugen, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o

motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Popovici Eugen.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție dispune:

Recursul depus de Popovici Eugen, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Iurie Bejenaru

Aliona Miron